

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt Eiropas Savienības Civildienesta tiesas 2012. gada 25. septembra spriedumu lietā F-41/10;
- līdz ar to apmierināt apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumus, kas izvirzīti pirmajā instancē un tādējādi
 - atcelt EESK priekšsēdētāja 2010. gada 3. marta Lēmumu Nr. 88/10 A, ar kuru noraidīts apelācijas sūdzības iesniedzēja 2009. gada 7. decembrī iesniegtais pieteikums, un ar kuru viņš ir iecelts citā amatā;
 - atcelt 2010. gada 25. marta Lēmuma Nr. 88/10 papildinājumu;
 - atcelt 2010. gada 24. marta Lēmumu Nr. 133/10 A par dienesta attiecību ar apelācijas sūdzības iesniedzēju kā Juridiskā dienesta nodaļas vadītāju nekavējošu izbeigšanu un viņa iecelšanu nodaļas vadītāja amatā citā dienestā no 2010. gada 6. aprīļa;
 - atcelt ESK priekšsēdētāja 2010. gada 13. aprīļa Lēmumu Nr. 184/10 A, ar kuru apelācijas sūdzības iesniedzējs ir iecelts citā amatā Loģistikas nodaļā, šim lēmumam stājoties spēkā 2010. gada 6. aprīlī;
 - piespriest atbildētājai samaksāt EUR 17 500 kā zaudējumu atlīdzību;
 - piespriest atbildētājai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus;
 - piespriest atbildētājai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirza piecus pamatus. Pēc apelācijas sūdzības iesniedzēja domām, Civildienesta tiesa uzskatīja, ka viņam ir nodarīts kaitējums viņa augstākstāvošai vadībai paziņotās informācijas dēļ, ciktāl viņš tika atstādināts no juridiskās nodaļas vadītāja amata pienākumu pildīšanas, bet ka šis kaitējums neizriet no Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu 12.a un 22.a panta pārkāpuma.

1) Pirmais pamats attiecas uz nelabvēlīga akta jēdziena pārkāpumu, kā arī lietas materiālu sagrozīšanu (it īpaši attiecībā uz pārsūdzētā sprieduma 44.-64. punktu).

- 2) Otrais pamats attiecas uz tiesību uz aizstāvību principa pārkāpumu, kā arī uz Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta pārkāpumu (attiecībā uz pārsūdzētā sprieduma 114.-118. punktu).
- 3) Trešais pamats attiecas uz Civildienesta noteikumu 12.a, 22.a un 86. panta pārkāpumu, kā arī pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu un lietas materiālu sagrozīšanu (it īpaši attiecībā uz apstrīdētā sprieduma 133. un nākamajiem punktiem).
- 4) Ceturtais pamats attiecas uz Civildienesta noteikumu 86. panta, IX pielikuma, IX pielikuma vispārīgo īstenošanas noteikumu un tiesību uz aizstāvību principa pārkāpumu, kā arī lietas materiālu sagrozīšanu un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu (it īpaši attiecībā uz pārsūdzētā sprieduma 75.-78. punktu).
- 5) Piektais pamats attiecas uz noteikumu attiecībā uz akta autores kompetences pārkāpumu, kā arī Civildienesta noteikumu 22.a panta un EESK iekšējā reglamenta 72. panta pārkāpumu (attiecībā uz pārsūdzētā sprieduma 70. un 71. pantu).

Prasība, kas celta 2012. gada 12. decembrī — Ziegler/Komisija

(Lieta T-539/12)

(2013/C 55/29)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Ziegler SA (Brisele, Beļģija) (pārstāvji — J. Bellis, M. Favart un A. Bailleux, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atzīt šo prasību par pieņemamu un pamatotu;

— nospriest, ka Eiropas Komisija ir izraisījusi Eiropas Savienības ārpuslīgumisko atbildību attiecībā uz prasītāju;

— piespriest Eiropas Savienībai samaksāt prasītājam EUR 1 472 000, kam pieskaita procentus kopš 2008. gada 11. marta līdz pilnai izmaksai, kā arī EUR 112 872,50 gadā kopš 2008. gada 11. marta, kam pieskaita procentus līdz pilnai izmaksai;

— piespriest Eiropas Savienībai atlīdzināt šīs instances tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Eiropas Savienībai izvirzītajam prasītājam prasījumam par zaudējumu atlīdzību ir divas atsevišķas daļas.

1) Pirmajā daļā tiek apgalvots, ka prasītājam ir nodarīti zaudējumi naudas soda EUR 9 200 000 apmērā, kam pieskaitīti procenti ar likmi 7,60 % gadā, kas viņai ir piemērots ar Komisijas 2008. gada 11. marta lēmumu lietā COMP/38.543 — *Starptautiskās pārcelšanās pakalpojumi* — par pārkāpumu, par kuru Savienība esot daļēji atbildīga. Prasītājam it kā nodarītie zaudējumi esot radušies tādēļ, ka Eiropas Savienība ir pieļāvusi divkāršu nelikumību:

— pirmkārt, pakļaujot savu ierēdņu pārcelšanās izdevumu atlīdzību nosacījumam, ka ir jāsaņem trīs dažādas pārcelšanās tāmes, un neveicot pat mazāko pārbaudi par to, vai šis nosacījums ir izpildīts, lai arī tai ir pilnībā zināms, kādas novirzes var radīt šāda prakse, Savienība esot izveidojusi labvēlīgus tiesiskus apstākļus LESD 101. panta pārkāpuma izdarīšanai, par ko pārcelšanās sabiedrības vēlāk arī tika sodītas. Tādējādi Savienība neesot izpildījusi savu rūpības pienākumu un prasītājam pamattiesības uz labu pārvaldību;

— otrkārt, pieprasīdama prasītājam izdevīguma tāmes, Eiropas Savienības ierēdņi ka pārstāvji esot tieši mudinājuši prasītāju izdarīt pārkāpumu, par kuru tā tika sodīta. Ar šo ierēdņu starpniecību Eiropas Savienība tātad esot veicinājusi LESD 101. panta pārkāpumu, par kuru tā vēlāk uzlika sodu, un turklāt neesot ievērojusi prasītājam tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu.

2) Otrajā daļā tiek apgalvots, ka kopš 2008. gada 11. marta lēmuma pieņemšanas prasītājam esot radies būtisks peļņas zudums tādēļ, ka, joprojām pastāvot izdevīguma tāmju praksei, tās atteikuma sniegt labvēlīgu atbildi šādiem pieteikumiem dēļ prasītāja esot tikusi izstumta no attiecīgajiem

tirgiem, un tādēļ prasītāja tikai ļoti maz ir sniegusi pārcelšanās pakalpojumus Eiropas Savienības ierēdņiem. Prasītājam tādējādi radušos zaudējumu pamatā esot bijusi Savienības rūpības pienākuma neizpilde.

Prasība, kas celta 2012. gada 18. decembrī — *Mikhalchanka/Padome*

(Lieta T-542/12)

(2013/C 55/30)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Aliksei Mikhalchanka* (Minska, Baltkrievija) (pārstāvis — *M. Michalauskas*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

— atcelt Padomes 2012. gada 15. oktobra Lēmumu 2012/642/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Baltkrieviju — daļā, kas attiecas uz prasītāju;

— atcelt Padomes 2012. gada 6. novembra Regulu (ES) Nr. 1014/2012, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 765/2006 par ierobežojošiem pasākumiem attiecībā uz Baltkrieviju — daļā, kas attiecas uz prasītāju;

— atcelt Padomes 2012. gada 6. novembra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1017/2012, ar ko īsteno 8.a panta 1. punktu Regulā (EK) Nr. 765/2006 par ierobežojošiem pasākumiem attiecībā uz Baltkrieviju — daļā, kas attiecas uz prasītāju;

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza trīs pamatus, kas būtībā ir identiski vai līdzīgi tiem pamatiem, kas izvirzīti lietā T-196/11 AX/Padome⁽¹⁾.

⁽¹⁾ OV 2012, C 165, 19. lpp.